

15de Novbr. 1816 ingen Erstatning har fastsat. Loven selv indeholder imidlertid ingen Bestemmelse herom, men, for at der kan have Lovhjemmel til paa Indenrigsministeriets aarlige Budget at opføre den Sum, som er fornøden til at bestride de Udgifter, der ville blive en Følge af hine forandrede Forhold, vil det være nødvendigt, at der udkommer en Lov, som deels ophæver de ældre Bestemmelser, der staae i Strid med de Forudsætninger, som ligge til Grund for Loven, deels indeholde de nærmere Regler, de saaledes forandrede Forhold gjøre nødvendige, ligesom det og under de Forhandlinger angaaende denne Lov, der fandt Sted i Rigsdagen, navnlig i Landsstinget, blev udtalt af det til at afgive Betænkning over Sagen nedsatte Udvalg, at en saadan Lov var nødvendig.

I det Udkast til samme, som Indenrigsministeriet til den Ende har ladet udarbejde, for at forelægges den nu forsamlede Rigsdag, er der imidlertid paa den anden Side ifkun optaget de Bestemmelser, som ere aldeles nødvendige for at de ovenberørte Forudsætninger, der ligge til Grund for Ansættelsen af Kjøbstadernes Bidrag til Ligningsaffatten, kunne virkeliggøres; thi, om det end maa erkjendes, at der ere flere Forhold, Indqvarteringen vedkommende, som kunne trænge til en Omordning, er det dog anseet for rettest at lade samme uberørte, idet de, saaledes som ogsaa er udtalt i Motiverne til oftnævnte Lov, er sandsynligt, at Indqvarteringsvæsenet imødeser en Omorganisation, maaskee navnlig saaledes, at samme ganske overtages af Staten, en Foranstaltning, som iøvrigt væsentligt vil forberedes og lettes ved denne Lov.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer bemærkes:

ad § 1 og 2.

Af disse tvende Paragraffer gaaer den første ud paa at have de ældre Lovbud og allerhøieste Resolutioner, som indeholde Reglerne for Beregningen deels af den Godtgjørelse, der

hidtil er udbetalt de med ordinaire Indqvartering belagte Kjøbstæder, deels af det Bidrag, de for saadan Indqvartering fritagne Kjøbstæder have havt at yde til Bestridelse af denne Udgift, og den anden bestemmer de Regler, hvorefter Godtgjørelsen for Fremtiden skal beregnes. Det kan vel ikke nægtes, at de førstnævnte Kjøbstæder ei heller efter disse Bestemmelser erholde fuldstændig Erstatning for de Byrder, de have af Indqvarteringen, idet den Godtgjørelse, som Frd. af 15de Novbr. 1816 §§ 5 og 10 tillægger dem for de deri omhandlede Præstationer, ingenlunde er tilstrækkelig; men ligesom det for Tiden turde være rettest at lade det have sit Forblivende herved, navnlig fordi disse Kjøbstæder dog kunne antages at have nogen Fordeel af den i dem værende Indqvartering, saaledes har Rigsdagen, ved ikke at beregne Kjøbstadernes fra Indqvarteringen hidrørende Bidrag til Ligningsaffatten til et højere Beløb end foransført, formeentlig heri erklæret sig enig, idet det ellers vilde have været nødvendigt, at Beløbet var ansat endnu højere.

ad § 3.

Det maa vel paa den ene Side erkjendes, at det er meest stemmende med Forholdets Natur, at det er Indqvarteringscommissionen, hvort et militært Medlem har Sæde, der fremdeles, som hidtil, har at bestemme, hvilke Localer og andre Gjenstande der blive at anskaffe, og hvilke Forandringer der i Tidens Løb derved maatte være at foretage m. m., men paa den anden Side turde det dog ogsaa være i sin Orden, at, saalange Udgifterne ved Anskaffelsen af disse Fornødenheder m. m. skulle, om end kun forskudsviis, bestrides af Commissionen, bør dennes Bestyrelse gives Leilighed til at ytre sig, forinden endelig Bestemmelse tages, ligesom det ogsaa bør være den, der har at forestaae Anskaffelsen og Udsørelsen af Forandringerne m. m. (se Frd. af 15de Novbr. 1816 § 28).